

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Urtos/4/2021
Identifikačné číslo spisu: 1019201306
Dátum vydania rozhodnutia: 01.06.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1019201306.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci odsúdeného J. S. pre zločin ťažkej krádeže za účelom zarábku vlámaním podľa § 127, § 128 ods. 1 číslo 5, § 129 ods. 1 číslo 1 a 2, § 130 ods. 2 druhý prípad, § 15 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, na neverejnom zasadnutí konanom 1. júna 2021 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného J. S. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 14. apríla 2021, sp. zn. 2Ntc/20/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného J. S. s a zamieta.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) uznesením zo 14. apríla 2021, sp. zn. 2Ntc/20/2019, podľa § 18 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z., § 419 ods. 1 Trestného poriadku, § 68 ods. 2 Trestného zákona vyslovil, že odsúdený J. S., nar. XX. L. XXXX v I., sa v skúšobnej dobe uloženej uznesením Krajského súdu v Bratislave z 21. novembra 2019, sp. zn. 2Ntc/20/2019, pri podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkami Krajského súdu Eisenstadt z 15. marca 2017, sp. zn. 7Hv 6/17z, a Krajského súdu Korneuburg z 21. novembra 2017, sp. zn. 503 Hv 85/17f, ktoré boli uznané rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 16. mája 2018, sp. zn. 2Ntc/3/2018, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. júla 2018, sp. zn. 6 Urto 5/2018, neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 11 mesiacov a 19 dní vykoná.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený J. S. sťažnosť písomným podaním z 10. mája 2021, doručeným Krajskému súdu v Bratislave 13. mája 2021, v ktorej uviedol, že s rozhodnutím krajského súdu sa nestotožňuje vzhľadom na predchádzajúce konanie krajského súdu, ktorým ho uviedol do stavu právnej neistoty. Poukázal pritom na rozsudok krajského súdu, ktorým bolo rozhodnuté o uznaní a výkone rozhodnutia, v spojení s uznesením najvyššieho súdu, ako aj na uznesenie krajského súdu z 21. novembra 2019, ktorým bol podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Počas svojho pobytu na slobode sa 22. septembra 2020 dostavil na pojednávanie na krajskom súde o jeho sťažnosti proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 9. apríla 2019, sp. zn. 2T/58/2016, predmetom ktorého bol skutok, ktorý spáchal 10. júna 2014, pričom tento podľa odsúdeného bezprostredne súvisel s

rozsudkom sp. zn. 7 Hv 6/2017 a v ktorom došlo zo strany súdov k pochybeniu, nakoľko má za to, že tento súd mu uložil trest vo výmere 36 mesiacov za skutok, ktorý predchádzal okrem iného i uznanému rozsudku, z čoho podľa odsúdeného vyplýva, že nepoužil príslušné hmotnoprávne ustanovenie pri ukladaní trestu, keďže mal vziať do úvahy čas spáchania skutku i bezprostrednú súvislosť so skutkom, za ktorý bol odsúdený už v roku 2018.

Odsúdený je toho názoru, že či už okresný súd alebo krajský súd mohol upustiť od jeho potrestania vzhľadom na 6 Urto 5/2018, resp. krajský súd mohol zrušiť rozsudok okresného súdu a vo veci sám rozhodnúť súhrnným trestom. Odsúdený pritom poukázal na to, že sa vzdal zásady špeciality, na Okresnom súde Bratislava V urobil vyhlásenie o vine, avšak či už nedopatrením alebo komplikovanosťou a dĺžkou konania súdy konali chybné, čo zakladá dôvod dovolania.

Z tohto dôvodu odsúdený Najvyšší súd Slovenskej republiky požiadal, aby ako súd nadriadený učinil nápravu, či už zrušením rozsudku alebo započítaním jeho vykonaných trestov a sám vo veci rozhodol aj o navrhovanej premene podmieňného, resp. zostávajúceho trestu.

Spis spolu so sťažnosťou odsúdeného bol najvyššiemu súdu predložený 31. mája 2021.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako nadriadený súd preskúmal na podklade sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba včas, podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmieňného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona ak podmieňne prepustený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou.

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 16. mája 2018, sp. zn. 2Ntc/3/2018, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. júla 2018, sp. zn. 6 Urto 5/2018, bol podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení zákona č. 344/2012 Z. z. (ďalej len „zákon o uznávaní a výkone rozhodnutí“) uznaný na území Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu Eisenstadt z 15. marca 2017, právoplatný 21. marca 2017, sp. zn. 7 Hv 6/17z, v časti, ktorou bol J. S., občan Slovenskej republiky, nar. XX. L. XXXX v I., trvale bytom Š. XXX/X, I., uznaný za vinného zo zločinu ťažkej krádeže za účelom zárobku vlámaním podľa § 127, § 128 ods. 1 číslo 5, § 129 ods. 1 číslo 1 a 2, § 130 ods. 2 druhý prípad, § 15 rakúskeho Trestného zákonníka a odsúdený podľa § 130 ods. 2 rakúskeho Trestného zákonníka na trest odňatia slobody v trvaní 21 (dvadsaťjeden) mesiacov, z toho časť trestu odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov mu bola podmieňne odpustená so stanovením skúšobnej doby v trvaní 3 (tri) roky, pričom rozsudkom Krajského súdu Korneuburg z 21. novembra 2017, právoplatným 21. novembra 2017, sp. zn. 503 Hv 85/17f, bolo podmieňne odpustenie časti trestu odňatia v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov zrušené.

Zároveň Krajský súd v Bratislave, tým istým rozsudkom rozhodol tak, že podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí sa na území Slovenskej republiky uznáva a vykoná rozsudok Krajského súdu Korneuburg z 21. novembra 2017, právoplatný 21. novembra 2017, sp. zn. 503 Hv 85/17f, v časti, ktorou bol J. S., občan Slovenskej republiky, nar. XX. L. XXXX v I., trvale

bytom Š. XXX/X, I., uznaný za vinného zo zločinu ťažkej krádeže za účelom zárobku vlámaním podľa § 127, § 128 ods. 2 číslo 5, § 129 ods. 1 číslo 1, § 130 ods. 2 druhý prípad rakúskeho Trestného zákonníka a odsúdený podľa § 130 ods. 2 rakúskeho Trestného zákonníka, na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Uznesením krajského súdu z 21. novembra 2019, sp. zn. 2Ntc/20/2019, bol odsúdený J. S. podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody vykonávaného na základe rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 16. mája 2018, sp. zn. 2Ntc/3/2018, právoplatného 25. júla 2018, pričom podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona odsúdenému určil skúšobnú dobu na tri roky, zároveň nariadil probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere tri roky a podľa § 51 ods. 4 písm. k) Trestného zákona mu ako súčasť probačného dohľadu uložil povinnosť - príkaz v skúšobnej dobe zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Skúšobná doba podmienene prepustenia začala odsúdenému plynúť 21. novembra 2019.

Krajský súd však už v priebehu plynutia skúšobnej doby podmienene prepustenia zistil, že J. S. bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 21. októbra 2020, sp. zn. 0T/97/2020, právoplatným toho istého dňa, uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a bol mu uložený peňažný trest vo výške 500,- eur, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na 2 roky, pričom skutku sa dopustil počas skúšobnej doby podmienene prepustenia.

Z priebežnej správy probačného a mediačného úradníka z 21. decembra 2020 (č. l. 59 spisu) vyplýva, že odsúdený formálne prejavil ľútosť nad páchaním trestnej činnosti, svoj podiel viny priznáva, napriek tomu v nej pokračuje. Zároveň probačný a mediačný úradník uviedol, že probácia v súčasnosti neplní svoj účel vzhľadom na to, že odsúdený sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody.

Z predloženého spisového materiálu tak vyplýva, že odsúdený J. S. v skúšobnej dobe podmienene prepustenia, ktorá plynie od 21. novembra 2019, nevedol riadny život, keďže 21. októbra 2020 sa dopustil úmyselnej trestnej činnosti, za ktorú bol právoplatne odsúdený a ako vyplýva z registra priestupkov, v skúšobnej dobe podmienene prepustenia sa dopustil i štyroch priestupkov, za ktoré bol v dvoch prípadoch potrestaný blokovanou pokutou, v jednom prípade pokutou a zákazom činnosti a v jednom prípade bol jeho priestupok vybavený iným rozhodnutím.

Podmieneným prepustením sa dáva možnosť odsúdenému, aby preukázal, že nepodmienený výkon trestu odňatia slobody nie je potrebný a účel trestu možno dosiahnuť aj trestom na slobode, s uložením primeranej skúšobnej doby. Pokiaľ má podmienene prepustený viesť v skúšobnej dobe riadny život, znamená to, že rešpektuje právny poriadok a neporušuje právne normy. Ak však tieto závažným spôsobom poruší, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin - ako aj v danom prípade - svedčí to o tom, že podmienene prepustenie nespĺnilo svoj cieľ a je potrebné, aby odsúdený vykonal aj zvyšok trestu odňatia slobody. Za daného stavu je nutné konštatovať, že prvostupňový súd rozhodol v súlade so stavom veci a zákonom.

Pokiaľ odsúdený J. S. v podanej sťažnosti poukazoval na pochybenia v konaní Okresného súdu Bratislava V a následne i krajského súdu pri ukladaní trestu, najvyšší súd k tomu uvádza, že tieto sťažnostné námietky sa nevzťahovali k predmetnému konaniu (konaniu o osvedčení alebo neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmienene prepustenia), podľa obsahu by ich skôr bolo možné vyhodnotiť ako dovolacie námietky obvineného vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 9. apríla 2019, sp. zn. 2T/58/2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 22. septembra 2020, sp. zn. 1To/19/2020. V konaní o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 14. apríla 2021, sp. zn. 2Ntc/20/2019, ktorým bolo rozhodnuté o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmienene prepustenia, však nemajú žiaden súvis ani vzťah k tomuto konaniu. Inými slovami, odsúdeným namietané rozsudky Okresného súdu Bratislava V a Krajského súdu v Bratislave tvoria iné konanie, nemajú súvis s predmetným konaním a z tohto dôvodu sa nimi najvyšší súd v tomto rozhodnutí nemôže vecne zaoberať.

Na základe týchto skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť odsúdeného J. S. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.